

dan Ordning. — Bestemmelsen vilde tillige medføre en Mængde *Retssager*, hvor Faderen vilde søge at frigøre sig for sine Forpligtelser. Resultatet blev, at en stor Skare Børn, hvis Retten frikendte Faderen, kom til at staa *uden* nogen *udlagt Barnefader*. Samtidig vilde det uægteskabelige Barn, for hvem der maatte blive udlagt en Barnefader, faa en *favoriseret Stilling* endog fremfor de ægteskabelige Børn, idet det frit kunde vælge mellem Faderens og Moderens Navn og nyde alle de økonomiske Rettigheder, der tilflyder det ægteskabelige Barn. — Større Ulighed i Vilkaarene kunde efter Mindretallets Opfattelse næppe tænkes, og Mindretallet maatte derfor tage Afstand fra saadanne Bestemmelser i Lovforslagene, der tog Sigte paa at give uægteskabelige Børn samme Rettigheder som ægteskabelige Børn (herunder Stifbørn) med Hensyn til Arveret efter Faderen.

Hvad angaar Mødrenes Pligt til at *opgive Barnefaderens Navn* og Fødselsstiftelsernes Pligt til at *hemmeligholde Moderens Navn*, understregede Mindretallet det ønskelige i, at Moderen frivillig gør Barnet bekendt med, hvem der er dets Forældre, men man ønskede *ikke* at gøre det til en *uafviselig Pligt*. Mindretallet gjorde gældende, at der stadig findes et stort Tal hemmeligt fødende Kvinder, og Mindretallet frygtede, at en Ophævelse af den gamle Hemmeligholdelsespligt i Forbindelse med absolut Pligt for Moderen til at opgive Barnefaderens Navn (i alt Fald til Overøvrigheden), ud over hvad der er nødvendigt af *forsørgelsesmæssige* Grunde, let vilde øge Muligheden for Fosterdrab. Mindretallet kunde derfor ikke tiltræde disse Bestemmelser, selv i begrænset Form.

Det konservative Mindretal anerkendte fuldt ud, at Retsreglerne angaaende Børn i og uden for Ægteskab, Faderskabsregler, Bidrag til Børn etc. trængte til at blive samlet og gennemarbejdet, og anerkendte ligeledes, at der ved det forelagte Komplex af Lovforslag var gjort et værdifuldt Arbejde i denne Retning. Men de i dansk Lovgivning helt nye Synspunkter, der kom frem navnlig i Forslagene om Børn uden for Ægteskab og om Ændringer i Arveforordningen: at Børn uden for Ægteskab i al Almindelighed skal have Ret til *Navn* og *Arv* efter Faderen, kunde Mindretallet ikke tiltræde. Mindretallet ansaa det for en af Lovgivningens vigtigste Opgaver »at støtte og ikke undergrave de Hjem, hvor Forældrene er sammenknyttet ved Ægteskab, fordi det først og fremmest er disse Hjem, der Slægt efter Slægt bærer vort Samfund«. — Mindretallet havde i Udvalget været inde paa en Drøftelse af Mulighederne for at udvide Bestemmelserne i Arveforordningens § 9 saaledes, at Overøvrigheden under særlige Forhold efter Moderens Begæring kunde tillægge et uden for